

שלו, שהיא גיהנם, וזהו סמא"ל. ובפרצופי הנחשים הללו הוא מתגלה לאנשים בדרך שקר לפתותם, וסוד הדבר - אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ואין להם קיום, אבל ציורי החיות הם רשומים בשמו של הקדוש ברוך הוא, ברשם הזה של המזוזה, שהוא שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים, וזהו הרשם של ברית מילה, שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים. שד"י הרי פרושהו ש שלשת האבות, שהם שתי זרועות וגוף, אלו הם שלשת ענפי הש', ד שכינה, י צדיק, אות ברית מילה, ועל השד"י הזה נאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, בשד"י הזה, שהוא מחוץ למזוזה, אבל ושמי יהו"ה, שהוא בפנים המזוזה, שהיא השער של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בה זה השער ליהו"ה, לא נודעתי להם.

ובכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אלו שני עמודי אמת, זו מות מן הבית, שהיא השכינה, ולא מתקרב אליה. זהו שפתוב והזר הקרב יומת, והאותיות של מזוזות הן ממש ז"ז מו"ת, ובשביל זה, מי ששומר ברית מילה, שהוא החותם שלו, זו מות ממנו, שהוא השטן, יצר הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, שלא יתקרב אליו ולא ימות על ידו.

ומי שמשקר בברית מילה, הוא משקר בחותם המלך, שהוא רשום בו, שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים. מנין לנו? מהכתוב הזה משמע, מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה - ראשי תבות מיל"ה, סופי תבות יהו"ה, ובנדאי מי

לכני נשא, וגרים דמעה, דאיהו אל אחר, ובמאי קטיל בסם המות דיליה, דאיהי גיהנם, ודא איהו סמא"ל.

ובאל"ן פרצופין דחויין, אתגלייא איהו לכני נשא בארז שקרא לפתאה לון,

ורזא דמלה (תהלים קכז א) אם יהו"ה לא יבנה בית

שוא עמלו בוניו בו, ולית לון קיומא, אבל

ציורין דחיון אינון רשימין בשמא דקודשא

ברוך הוא, בהאי רשימו דמזוזה, דאיהו שד"י

מלבר יהו"ה מלגאו, והאי איהו רשימו דברית

מילה, שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, שד"י הא

אוקמוהא ש תלת אבהן, דאינון תרין דרועין

וגופא, אל"ן אינון תלת ענפין דש', ד שכינתא,

י צדיק אות ברית מילה, ועל האי שד"י

אתמר (שמות ג) וארא אל אברהם אל יצחק ואל

יעקב בא"ל שד"י, בהאי שד"י, דאיהו מלבר

במזוזה, אבל ושמי יהו"ה דאיהו מלגאו

במזוזה, דאיהי תרעא דקודשא ברוך הוא,

דאתמר בה (תהלים קיח ט) זה השער

ליהו"ה, (שמות ג) לא נודעתי להם, (דברים ו ח).

ובכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אל"ן

תרין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא

דאיהי שכינתא, ולא אתקריב לגבה, הדא הוא

דכתיב (במדבר א יח) והזר הקרב יומת, ואתוון

דמזוזות אינון ממש ז"ז מו"ת, ובגין דא מאן

דנטיר ברית מילה דאיהו חותמא דיליה, זו

מות מניה, דאיהו שטן, יצר הרע, רע, טמא,

צפוני, מלאך המות, ולא יתקריב לגביה, ולא

ימות על ידיה.

ומאן דמשקר בברית מילה, הוא משקר

בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה

שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, מנא לן מהאי

קרא משמע (דברים ל יב) מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה, רישי תיבות מיל"ה,

שֶׁמִשְׁקָר בְּבֵרִית מִלָּה, מִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ יְהו"ה וְשֹׁד"י, וְשׁוֹרָה עָלָיו שֶׁטָּן שֶׁהוּא אֵל אַחַר, הַנְּחַשׁ שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם שֶׁל יְהו"ה מִבְּפָנָיו, וְסָם הַמּוֹת שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם שֶׁל שֹׁד"י מִבְּחוּץ, וְזֶהוּ שֶׁאֵמַר הַפְּתוּב אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְסוּבַל כַּמָּה יִסּוּרִים לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ מִשֵּׁם וְאֵת סָם הַמּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהִיא צְרַעַת מִמְאָרֶת, עִם כַּמָּה מַחְלוֹת וּמִכּוֹת, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר בּוֹ בִּשְׂרָה שֶׁהוּא עֶפְרוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - וְעֶפְרוֹ אַחַר יִקַּח וְטַח אֵת הַבֵּית, מִשׁוּם שֶׁנְּחַשׁ עֶפְרוֹ לַחֲמוֹ, עַד שֶׁיִּתְפָּרֵס מֵאוֹתוֹ בִּשְׂרָה לֹא יִזוּז מִמֶּנּוּ, וְעֵנִי חָשׁוּב כַּמָּת. מָה בְּמִיתָה פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת, כִּמוֹ זֶה הָעֵנִי פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת. וְהָרִי פָּרְשׁוּהוּ כָּרָם זֵלֶת לְבָנֵי אָדָם, מָה זֶה כָּרָם זֵלֶת? אֵלֶּא מִי שֶׁצָּרִיף לְבָרִיּוֹת פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת כְּכֹרוֹם, וְכַמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים נוֹשֵׁף אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ הַהוּא.

וְרֹא עוֹד, אֵלֶּא שֶׁעֵנִי חָשׁוּב כַּמְצָרַע, מָה מְצָרַע וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּף עֵנִי. מָה מְצָרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּף עֵנִי עָרוֹם וְיַחַף. וְעֵנִיּוֹת לְיִשְׂרָאֵל הִיא לְיִשְׂרָאֵל בְּמִקּוֹם צְרַעַת, וְאַרְבַּעַת דְּיוֹקְנָאוֹת הֵם (גִּיּוּנִים) כְּאַרְבַּעַת צְבָעֵי הַצְּרַעַת, וְהֵם נִגְעַת לְבָן אֲדָמָדָם יִרְקַק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הָרִי אֲרַבְעָה, וְלִכְלֵם יֵשׁ מִקּוֹמוֹת יְדוּעִים בְּגוֹף, וּמֵהֶם בָּאִים לְבָנֵי אָדָם כַּמָּה מַחְלוֹת. לְבָן וְאֲדָמָדָם - חֵלֶב טָמֵא וְכִבְד, יִרְקַק - מָרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה - טְחוּל, וּמֵהֶם נוֹבְעִים אֲרַבְעָה מִיַּנִּי מַחְלוֹת, וְהֵן מָרָה לְבָנָה, מָרָה אֲדָמָה, מָרָה יִרְקָה, מָרָה שְׁחוּרָה.

וְאִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, יוֹרֵד עָלָיו סָם חַיִּים שֶׁהִיא שְׂכִינָה, וְנֶאֱמַר כֹּה

סוֹפֵי תִיבוֹת יְהו"ה, וּבּוֹדָאֵי מָאן דְּמִשְׁקָר בְּבֵרִית מִלָּה, אִסְתַּלַּק מִיְהו"ה וְשֹׁד"י, וְשִׁרְיָא עָלֵיהּ שֶׁטָּן דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, חוּזָא שְׂרִיא בְּאַתְרֵיהּ דְּיהו"ה מְלָגָאוּ, וְסָם מוֹת שְׂרִיא בְּאַתְרֵיהּ דְּשֹׁד"י מְלָבָר, וְדָא אִיהוּ דְּאֵמַר קָרָא (בַּמְדַּבֵּר יט) אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא תָב בְּתִיּוּבְתָא, וְסָבִיל כַּמָּה יִסּוּרִין (דף טו ע"ב) לְאַעְבְּרָא הַהוּא חוּזָא מִתְּפָן, וְלִסָּם הַמּוֹת דִּילֵיהּ, דְּאִיהִי צְרַעַת מִמְאָרֶת, בְּכַמָּה מְרַעִין וּמִכְתָּשִׁין, עַד דְּלֹא אֲשַׁתְּאֵר בֵּיהּ בְּשִׂרָא דְּאִיהִי עֶפְרָא, וְרֹזָא דְּמִלָּה (ויקרא יד מב) וְעֶפְרוֹ אַחַר יִקַּח וְטַח אֵת הַבֵּית, בְּגִין דְּנְחַשׁ עֶפְרוֹ לַחֲמוֹ, עַד דִּיתְפָּרֵס מֵהוּא בְּשִׂרָא לֹא יִזוּז מִיְהוּ, וְעֵנִי חָשׁוּב כַּמָּת, מָה מִיתָה אֲנַפּוּי מִשְׁתַּנּוּיִן, כְּגוֹנוֹנָא דְּאֵנִי אֲנַפּוּי מִשְׁתַּנּוּיִן, וְהָא אוּקְמוּהוּ (תהלים יב ט) כָּרָם זֵלוֹת לְבָנֵי אָדָם, מָאִי כָרוֹם זֵלוֹת, אֵלֶּא מָאן דְּאֲצִטְרִיף לְבְרִיּוֹתָא אֲנַפּוּי מִשְׁתַּנּוּיִן כְּכֹרוֹם, וְכַמָּה נְשׁוּכִין דְּיִסּוּרִין נְשִׁיף לִיהּ הַהוּא חוּזָא.

וְרֹא עוֹד אֵלֶּא דְּעֵנִי חָשׁוּב כַּמְצוֹרַע, מָה מְצוֹרַע (ויקרא יג מה) וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּף עֵנִי, מָה מְצוֹרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּף עֵנִי עָרוֹם וְיַחַף, וְעֵנִיּוֹתָא אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל בְּאַתְרֵיהּ דְּצְרַעַתָא, וְאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין אֵינּוּן (ס"א גִּיּוּנִין), כְּאַרְבַּע גִּיּוּנִין דְּצְרַעַת, וְאֵינּוּן נִגְעַת לְבָן אֲדָמָדָם יִרְקַק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הָא אֲרַבְעַת וְכִלְהוּ אֵית לוֹן אַתְרִין דִּיעָאן בְּגוּפָא, וּמְנַהוּן אַתְרִין לְבָנֵי נְשָׂא כַּמָּה מְרַעִין, לְבָן וְאֲדָמָדָם חֵלֶב טָמֵא וְכִבְד, יִרְקַק מָרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה טְחוּל, וּמְנַהוּן נְבַעִין אֲרַבְעַת מִיַּנִּי מְרַעִין, וְאֵינּוּן מָרָה חוּרָא, מָרָה סוּמְקָא, מָרָה יְרוּקָא, מָרָה אוּפְמָא.

וְאִם תָּב בְּתִיּוּבְתָא, נְחִית עָלֵיהּ סָם חַיִּים דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, וְאַתְמַר בֵּה (ישעיה